

Republika Hrvatska
Županijski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 33

Poslovni broj: KŽ-170/2024-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE P R E S U D A

Županijski sud u Vukovaru, u vijeću sastavljenom od sudaca Nikole Bešenskog, kao predsjednika vijeća, Gorana Miličevića i Klaudije Grubišić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Melite Tandara, zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Larsa Mladena Hustića, zbog kaznenog djela iz članka 149 stavak 2. Kaznenog zakona (Narodne novine, broj: 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19 i 84/21 – dalje: KZ/11), a povodom privatne tužbe privatne tužiteljice Karmen Tomšić, od 30. srpnja 2019., odlučujući o žalbi okrivljenog, podnesenoj protiv presude Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: K-1118/2019-78 od 22. veljače 2024., u sjednici vijeća održanoj 21. siječnja 2026.,

p r e s u d i o   j e

Odbija se žalba okrivljenog Larsa Mladena Hustića, kao neosnovana, te se potvrđuje prvostupanjska presuda.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, poslovni broj: K-1118/2019-78 od 22. veljače 2024., okrivljeni Lars Mladen Hustić, proglašen je krivim, zbog kaznenog djela protiv časti i ugleda – klevetom, djelo opisano po članku 149. stavku 1. i 2. KZ/11, a kažnjivo po članku 149. stavku 2. KZ/11, te mu je izrečena (pravilno; osuđen na) novčanu kaznu u visini od 50 (pedeset) dnevnih iznosa, što iznosi 750,00 eura (sedamsto pedeset eura).

1.1. Na temelju članka 42. stavka 6 KZ/11, određeno je da je okrivljenik dužan novčanu kaznu platiti u roku od šest (6) mjeseci.

1.2. Temeljem članka 43. stavka 1. KZ/11, određeno je da ukoliko novčana kazna ne bude plaćena u cijelosti ili djelomično u navedenom roku, a ne postoje uvjeti za produljenje roka plaćanja niti za obročnu otplatu, ista će se naplatiti prisilno.

1.3. Temeljem članka 43. stavka 2. i 3. KZ/11, određeno je da ako se novčana kazna ne može niti prisilno naplatiti u roku od tri mjeseca, zamijenit će se uz pristanak osuđenika radom za opće dobro, na način da će se jedan dnevni iznos zamijeniti sa dva sata rada, ali ne dulje od 720 sati, a ako osuđenik ne pristane na rad za opće dobro ili ga ne izvrši, zamijenit će se kaznom zatvora, na način da se jedan dnevni iznos zamjenjuje sa jednim danom zatvora, ali ne dulje od 12 mjeseci.

1.4. Na temelju članka 148. stavak 1., u svezi sa člankom 145. stavak 2. točke 1.- 6. i 7. Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, broj: 152/08, 76/09, 80/11, 91/12 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19 i 80/22 – dalje: ZKP/08), okrivljeni je obvezan naknaditi troškove kaznenog postupka u paušalnom iznosu od 100,00 eura, te je dužan naknaditi troškove privatnom tužitelju iz članka 145. stavka 2 točke 7. ZKP/08, koji se sastoje od nužnih izdataka privatnog tužitelja, te nagrade i nužnih izdataka njegovog opunomoćenika u iznosu koji će biti određen posebnim rješenjem.

2. Protiv navedene presude pravodobno je podnio žalbu okrivljeni Lars Mladen Hustić, po branitelju Stjepanu Babiću, odvjetniku iz Zagreba, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava, odluke o kazni i troškovima postupka, te predlaže drugostupanjskom sudu da prihvati žalbu i preinači pobijanu presudu, na način da okrivljenika oslobodi od optužbe, podredno ukine presudu i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovnu odluku.

3. Odgovor na žalbu okrivljenog podnijela je privatna tužiteljica Karmen Tomšić, putem punomoćnika Dražena Letice, odvjetnika iz Zagreba i predložila da drugostupanjski sud žalbu okrivljenika odbije kao neosnovanu.

4. Žalba okrivljenika nije osnovana.

5. Iako okrivljeni ističe žalbene osnove bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 468 stavka 1. točke 11. ZKP/08, međutim, iste tek formalno navodi, dok obrazloženje u potpunosti izostaje, već iz sadržaja žalbe proizlazi samo žalbena osnova pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

6. Ispitujući pobijanu presudu u smislu članka 476. stavka 1. točke 1. ZKP/08, utvrđeno je da prvostupanjski sud nije počinio bitne povrede odredaba kaznenog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

7. Nije u pravu okrivljenik kada navodi kako je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje u ovom predmetu, jer iz sadržaja spisa, prikupljenih dokaza, dokaza izvedenih na raspravi, te interpretacije istih ovaj drugostupanjski sud utvrdio je upravo suprotno. Naime, prvostupanjski sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, te je na takvo pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio kazneni zakon proglašivši okrivljenog krivim zbog predmetnog kaznenog djela, na način kako mu je to stavljeno na teret optužnicom, pa je neosnovana njegova žalba i iz osnove pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja.

8. Suprotno navodima okrivljenika pravilno je prvostupanjski sud temeljem iskaza privatne tužiteljice Karmen Tomšić, te svjedoka Petra Blaževića, Verone Nikodem, Pave Lukić i Nenada Koncula, koje iskaze je sud pravilno ocijenio kao objektivne, detaljne i logične, utvrdio da isti predstavljaju jednu uvjerljivu dokaznu cjelinu, a isto tako pravilno zaključuje da svjedoci Nikolina Erstić i Ema Branica nekritično prihvaćaju informacije dobivene od okrivljenika, te u tom smjeru traže informacije radi potvrde njegovih navoda, a ne radi utvrđivanja istine, te se njihovo postupanje ne može ocijeniti kao objektivno i profesionalno, tim više što za potvrdu svojih navoda nisu dostavili niti jedan konkretan dokaz da su razgovarali s određenim osobama i vršili provjere kod nadležnih institucija.

9. Dakle, prvostupanjski sud je pravilno iz iskaza gore navedenih svjedoka, napose iskaza Petra Blaževića, veterinara u veterinarskoj ambulanti "Dugi dog", utvrdio da je privatna tužiteljica uzgajala i prodavala pse, da je iste dovodila u ambulantu, da se radilo o čistokrvnim psima, koji su bili, što se tiče brige i pažnje, u dobrom stanju, da su dolazili čisti i uredni i zdravi, te da i ako je bilo kakvih problema vezano za probavu ili dlaku privatna tužiteljica je dovodila pse da se to riješi, a isto tako je potvrdio da je u više navrata s njom dolazio i okrivljenik. Isto tako iz iskaza navedenog svjedoka je utvrđeno da su psi pravovremeno cijepljeni i čipirani i nije bilo za vidjeti da bi privatna tužiteljica križala pse kako ne treba. Svjedok je isto tako iskazao da nema saznanja da bi privatna tužiteljica parila kuje svaki put kad se tjeraju i nema saznanja da bi njemu okrivljeni govorio da kaže privatnoj tužiteljici da prestane sa "štancanjem" pasa.

10. Dakle, kada se uzme u obzir ovakav iskaz navodnog svjedoka koji je stručan, te u skladu s prikupljenim dokazima, tada i ovaj sud zaključuje da je prvostupanjski sud s pravom zasnovao svoje utvrđenje glede kaznene odgovornosti okrivljenika, a konačno i svoju odluku.

11. Budući da je prvostupanjski sud dao jasne i određene razloge vezano za vrijednosnu ocjenu svih izvedenih dokaza, te postojanje bitnih elemenata terećenog kaznenog djela, a te razloge u cijelosti prihvaća i drugostupanjski sud, to se u ostalom, radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja, žalitelj upućuje na iste.

12. Okrivljeni u žalbi ističe žalbenu osnovu povrede kaznenog zakona, no istu ne argumentira, pa je pobijana presuda ispitana u smislu odredbe članka 476. stavka 1. točke 2. ZKP/08 i drugostupanjski sud nije utvrdio da bi kazneni zakon bio povrijeđen na štetu okrivljenika, a na što je dužan paziti po službenoj dužnosti.

13. Neosnovana je žalba okrivljenika zbog odluke o kazni. Drugostupanjski sud u cijelosti prihvaća obrazloženje prvostupanjskog suda u dijelu u kojem obrazlaže postojanje otegotnih i olakotnih okolnosti i upravo suprotno žalbenim prigovorima, ocjena je ovoga suda, kao drugostupanjskog suda, da je novčana kazna u visini od 50 (pedeset) dnevnih iznosa, što iznosi 750,00 eura (sedamsto pedeset eura), nije prestroga, a niti preblaga za predmetno kazneno djelo, te će se sa takvom kaznom, imajući u vidu i kriminalnu količinu i po nalaženju ovog drugostupanjskog suda, ostvariti svrha kažnjavanja iz članka 41. KZ/11, u smislu izricanja društvene osude zbog počinjenog kaznenog djela, jačanja povjerenja građana u pravni poredak utemeljen na vladavini prava, te ujedno utjecati na ovoga okrivljenika i sve druge da ne čine kaznena

djela kroz jačanje svijesti o pogibeljnosti činjenja kaznenih djela i pravednosti kažnjavanja, te resocijalizacije okrivljenika.

14. Što se tiče žalbe glede odluke o troškovima kaznenog postupka koje okrivljeni ne argumentira, presuda je ispitana u tom smislu i ovaj drugostupanjski sud nije utvrdio da bi prvostupanjski sud povrijedio ili pogrešno primijenio zakonske odredbe koje reguliraju tu materiju na štetu okrivljenika, stoga je i taj žalbeni prigovor neosnovan.

15. Kako žalbenim razlozima nisu dovedena u sumnju utvrđenja prvostupanjskog suda, Županijski sud u Vukovaru, kao drugostupanjski sud, ispitujući pobijanu presudu po službenoj dužnosti, u skladu s člankom 476. stavak 1. točkama 1. i 2. ZKP/08, nije našao da bi bila ostvarena ni bitna povreda odredaba kaznenog postupka, niti povreda kaznenog zakona na štetu okrivljenog, na koje povrede drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti.

16. Slijedom svega iznesenog presuđeno je kao u izreci ove odluke.

Vukovar, 21. siječnja 2026.

Predsjednik vijeća
Nikola Bešenski

Broj zapisa: **9-30882-00da0**

Kontrolni broj: **05c47-54af7-b2f50**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.